

HAraldus ex illustri familia principum Septentrionalium natus fuit. Hic cum aduersariorum potentia patria pelleretur, Bizantium se contulit, anno Christi 1120. Ibi à Græco Cæsare homicidij crimine damnatus domestico dracone lacerandus obijcitur. Huic in carcerem eunti ingenuæ fidei seruus ultro se comitem adiecit. Itaque carceris custos utrumque per os antri inermem demisit, atque Haraldum linteo tantum discinctum excepit. Tunc Haraldus lecta cadauerum ossa arcte colligans ueluti clauam effecit. Cumque allapsus draco in obiectam auidè prædâ irrueret, dorsum eius ueloci saltu ascendens, cultellum, quem secum clam attulerat, umbilico draconis,

qui solus ferro patebat, immisit. sectionem enim rigidissimis squamis oblitus serpens cætera corporis parte spernebat. Hunc cultellum postea Vualdemarus rex (res gestas cognoscendi & referendi cupidissimus) rubigine exesum, uixque secandi ministerio sufficientem (ut Saxo testatur) familiaribus sæpe monstrabat.